

от хайдушките предания (особено в родовите предания) се запазват елементи на мемората заради близостта до времето на събитията и делата на героите. Това предполага допускането като работен терминът РОДОВ МЕМОРАТ.

Локализъмът, като основен белег на преданието във функцията му на народна история, е определящ и при "стратификацията" на хайдушкото предание. Но невинаги в тази "стратификация" е категорично действащ хронологичният принцип. Или, по-точно казано, е налице смесване на времевите пластове като резултат от процеса на остойносттаване и определяне на значимостта на събитието и личностите във фолклорното съзнание. Затова едва ли би било най-точно разглеждането на хайдушките предания да се подчинява само на хронологичния принцип.